

28 søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

Alle ønsker god helse, mye penger og et langt liv. Veldig sjelden hører vi noe som kongen Salomo sa, «Jeg bad til Gud, og han gav meg forstand. Jeg påkalte Gud, og han sendte meg visdommens ånd. Jeg aktet den høyere enn kongestav og trone, rikdom regnet jeg for intet mot den. Den kosteligste edelsten ville jeg ikke sidestille med visdommen, mot den er all verdens gull som en neve sand, og sølvet ikke mere verdt enn leire. Jeg elsket den høyere enn sunnhet og skjønnhet og ville heller eie den enn solens lys, for visdommens lys slukner aldri. Men da visdommen kom til meg, kom alle andre goder med den, for rikdom uten mål har den i sine hender». Hvem av oss ønsker visdommen som ham? Veldig ofte ønsker man materielle goder, og derfor er spørsmålet, om det er mulig i disse dager å tenke slik som ham? Kort sagt sier Salomo til oss at hvis vi velger visdommen mer enn andre ting, skal vi få alt vi trenger sammen med visdom. Veldig ofte blander man visdommen med kunnskapen eller med å bli flink om noe. Det er ikke det, men Guds gave. Husk fra katekismen at visdommen er den første av de syvende gavene fra Den hellige ånd. De fleste av oss mottok fermingens sakramentet og fikk disse gavene.

Vi har to ører og vi hører mange ting. Man er også flink til å la det man hører gå inn i det ene øret og ut av det andre. Men det kan ikke være slik med Guds ord. For å forstå makten av Guds ord må vi tilbake til det første kapittelet av den første Mosebok hvor Gud sa «Det skal bli lys! Og det ble lys» også videre. Guds ord har makt til å skape. Forskere prøver å gjøre dette, men det er umulig fordi skapningen tilhører bare til Skaperen. I lys av dette kan vi forstå dagens andre lesning, hvor vi hørte, «Levende og aktivt er Guds ord, med en kraft som trenger dypere enn det skarpeste tveeggede sverd, like inn til skillet mellom sjel og ånd, marg og knoker; det dømmer hver bevegelse, hver tanke i hjertets innerste. Det fins ikke den skapning som unngår hans blikk, alt ligger nakent og åpent for øynene på ham som vi skal stå til ansvar for». Det betyr at en dag skal vi alle treffe ham som skapte oss, og vi må svare for vårt liv her på jorden. Vi trenger ikke å frykte ham hvis vi har god kontakt med ham i våre liv. Å forstå det, hjelper dagens evangelium oss med.

En rik mann kom til Jesus og hadde et direkte spørsmål til ham, «Gode mester, hva skal jeg gjøre for å få del i det evige liv?». Jesus underviste ham som en kateket og mannen svarte til dette, «Mester, alt dette har jeg overholdt helt fra jeg var ung». Det betyr at han kom fra en god og religiøs familie. Da Jesus svarte ham om hva som er nøkkelen for å få det evige liv. Så sa Jesus, «en ting står ennå igjen. Selg alt du eier, og del pengene ut til de fattige, - så får du en skatt i himmelen. Og kom så og følg meg». Evangelisten Markus sier at, «da mannen hørte dette, mørknet han til, og gikk bedrøvet bort, - for han var meget rik». Hva lærer vi fra dette eller fra den rike mannen? La den hellige ånd med sin visdom inspirere oss til å gjøre hva er det beste i Guds øyene slik at vi en dag skal få det evige liv. La det evige liv bli målet for vårt liv her på jorden, fordi det er sjelens eneste ønske. Verdt å huske Jesu ord, «Gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud». Amen

P. Anthony Erragudi SVD